هرگاه الله متعال بخواهد بر قومی عذاب نازل کند، عذاب همه ی آنها را دربرمی گیرد، سپس هریک بر اساس اعمالش حشر می شود.

از عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت است که می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمود: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ عَذَابًا، أَصَابَ الْعَذَابُ مَنْ كَانَ فِيهِمْ، ثُمَّ بُعِثُوا عَلَى أَعْمَالِهِمْ»: «هرگاه الله متعال بخواهد بر قومی عذاب نازل کند، عذاب همه ی آنها را دربرمی گیرد، سپس هریک بر اساس اعمالش حشر می شود».

[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر می دهد که چون الله عزوجل بخواهد قومی را به سبب اعمال بدشان مجازات نموده و عذاب کند، عذاب مذکور دامن کسانی را هم از این قوم می گیرد که با بدکرداران قوم همراه نبوده و با آنان موافق نبودند؛ با ظهور منکر و علنی شدن گناه و معصیت، الله متعال همه ی آنها را هلاک می کند؛ اما هریک از افراد قومِ عذاب دیده، بر حسب عملی که دارد، مبعوث و محشور می شود؛ اگر نیک و صالح بوده، فرجام وی نیک و خوب است و در غیر این صورت فرجام بدی خواهد داشت. و عذاب مذکور سبب پاکی صالحان و تنبیه و مجازات فاسقان می باشد. و اینکه هریک بر مبنای اعمال خود برانگیخته می شود، حکم و قضاوتی عادلانه است. چون در برابر اعمال نیک شان در قیامت پاداش داده می شوند و هر مصیبتی که در دنیا دیده اند، کفاره ی گناهان شان بوده است. بنابراین عذابی که در دنیا بر ظالمان فرستاده می شود، کسانی را هم شامل می شود که همراه آنان هستند و ظلم شان را انکار نمی کنند؛ و این عذاب مجازات مداهنه ی آنها می باشد، اما در روز قیامت هریک از آنها جداگانه محشور می شوند و در برابر عمل خود پاداش و جزا دریافت می کنند.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6329